

Sự Phán Xét Bắt Đầu Từ Nhà Đức Chúa Trời

Thư giảng dạy
bởi Derek Prince

Là những Cơ Đốc nhân tại Hoa Kỳ, chúng ta đang đối diện với một thực tế nghiêm trọng và không thể chối cãi: quốc gia của chúng ta đã rơi vào sự phán xét của Đức Chúa Trời. Có nhiều lý do dẫn đến điều này, nhưng tất cả có thể được tóm gọn trong một câu đơn giản: Chúng ta đã phạm tội mà vì tội ấy Ê-sau đã bị phế truất—chúng ta đã khinh thường quyền trường nam của mình (Hê-bơ-rơ 12:15-17).

Tôi giới hạn phân tích này trong bối cảnh Hoa Kỳ. Tuy nhiên, phần lớn những điều tôi trình bày cũng áp dụng cho các quốc gia khác là những người thừa hưởng **đi sản** Do Thái—Cơ Đốc, cũng như cho *hội thánh* trên toàn thế giới. Nguyên Đức Chúa Trời giúp mỗi chúng ta nhận lấy trách nhiệm cá nhân của mình!

Đức Chúa Trời xét đoán chúng ta dựa trên mức độ ánh sáng mà chúng ta đã nhận được. Chúa Giê-xu đã nói với người Do Thái thời Ngài rằng sự phán xét dành cho họ sẽ nghiêm

khắc hơn nhiều so với Sô-đôm và Gô-mô-rơ, bởi vì họ đã nhận được sự mặc khải về lẽ thật lớn hơn rất nhiều (Ma-thi-ơ 11:20-24).

Điều này cũng đúng với Hoa Kỳ trong thế kỷ này. Không có quốc gia nào khác được tiếp cận với Lời Đức Chúa Trời như người dân Mỹ đã được ban cho. Qua văn hóa và truyền thông, qua các hội thánh và những nhà truyền giảng, qua đài phát thanh và truyền hình, cũng như qua sách báo, nước Mỹ đã được ban phước hơn mọi quốc gia khác với sự hiểu biết về lẽ thật của Đức Chúa Trời. Sự phán xét dành cho chúng ta khi khước từ lẽ thật ấy cũng sẽ nghiêm khắc tương xứng. Nhiều Cơ Đốc Nhân không nhận ra rằng sự phán xét của Đức Chúa Trời không bắt đầu với người ngoài thế gian, mà bắt đầu với chính dân Ngài. Phi-e-rơ đã nói với các tín hữu thời bấy giờ:

Vì thời kỳ phán xét đã đến, bắt đầu từ nhà Đức Chúa Trời; nếu bắt đầu từ chúng ta thì sự cuối cùng của những kẻ không vâng phục Tin Lành Đức Chúa Trời sẽ thế nào? (1 Phi-e-rơ 4:17)

Những lời này cũng áp dụng một cách tương tự cho hội thánh tại Hoa Kỳ ngày nay. Trong tất cả những tội lỗi có thể quy cho hội thánh hiện đại, chỉ cần tập trung vào hai điều: chủ nghĩa vật chất và sự thỏa hiệp. Trong Lu-ca 17:26-30,

Chúa Giê-xu đã dự báo rằng thời kỳ trước khi Ngài trở lại sẽ giống như những ngày của Nô-ê và Lót. Ngài đã nêu rõ tám hoạt động đặc trưng cho thời đó: ăn, uống, cưới, gả, mua, bán, xây dựng, trồng trọt. Tuy nhiên, không có điều gì trong những hoạt động này là tội lỗi một cách cụ thể. Vậy, vấn đề là gì?

Vấn đề nằm ở chủ nghĩa vật chất. Dân chúng thời bấy giờ đã quá đắm chìm trong những hoạt động vật chất đến nỗi họ không nhận ra sự phán xét của Đức Chúa Trời sắp giáng xuống lối sống xác thịt của mình. Khi sự phán xét đến, họ hoàn toàn không có sự chuẩn bị. Ngày nay, điều này cũng đúng với phần lớn những người xưng mình là Cơ Đốc Nhân tại Hoa Kỳ. Nếu những sự phán xét cuối cùng của Đức Chúa Trời bắt ngờ mở đường cho sự trở lại của Đấng Christ, họ cũng sẽ hoàn toàn không được chuẩn bị.

Giống như chủ nghĩa vật chất, tội lỗi của sự thỏa hiệp thường không được nhận ra. Khoảng hai năm trước, khi đang cầu nguyện, tôi có một hình ảnh trong tâm trí về bên trong một nhà thờ, với những hàng ghế dài, bục giảng, bục đọc Kinh Thánh, đàn piano và nhiều thứ khác. Nhưng toàn bộ tòa nhà đều bị bao phủ bởi một làn sương mù nào đó. Một người có thể nhận ra hình dáng của các vật thể, nhưng không có gì rõ ràng, sắc nét. Khi tôi đang tự hỏi làn sương mù ấy tượng trưng cho điều gì, Đức Chúa Trời đã phán với tôi một từ rõ ràng: sự thỏa hiệp.

Trong Hội Thánh ngày nay, phần lớn những lễ thật đạo đức và giáo lý cốt lõi, vốn đã được trình bày rõ ràng trong Tân Ước, đã trở nên mờ nhạt và không còn hiệu lực. Trong 1 Cô-rinh-tô 6:9-10, Phao-lô đã viết:

Đừng tự lừa dối mình. Những kẻ tà dâm, kẻ thờ thần tượng, kẻ ngoại tình, kẻ mại dâm nam, kẻ đồng tính luyến ái, kẻ trộm cắp, kẻ tham lam, kẻ say sưa, kẻ chửi rủa, kẻ cướp giết, sẽ không được thừa hưởng vương quốc Đức Chúa Trời.

Tuy nhiên, ngày nay trong hội thánh có rất nhiều người phạm những tội này mà hoàn toàn không hề bận tâm. Thậm chí, họ còn thường khoe khoang về những tội ấy.

Một thành viên trong hội thánh nằm trên giường bệnh tại bệnh viện, đang hấp hối vì AIDS, căn bệnh mà anh đã mắc phải do lối sống đồng tính. Sau đó, anh tiếp nhận Chúa và được tặng một quyển Tân Ước. Khi đọc một phần trong Tân Ước, anh đã gửi một lời nhắn khẩn cấp cho người đã dẫn dắt mình đến với Chúa: “Hãy đến và cầu nguyện cho tôi. Tôi

cần được giải cứu. Tôi chưa từng biết rằng lối sống của mình có điều gì sai trái.”

Cách đây khoảng mười năm, vào mùa Giáng Sinh, các nhân viên của chúng tôi đã sắp xếp để Ruth và tôi tham gia hai chương trình truyền hình của PTL. Vì chúng tôi không xem tivi nên hoàn toàn không biết sẽ phải đối diện với điều gì. Tôi được phong là “diễn giả chính.” Trong suốt giờ đầu tiên, tôi chỉ có mười phút, và trong giờ thứ hai, hai mươi phút. Phần lớn thời gian còn lại được dùng để kêu gọi quyên góp tiền và bán búp bê Tammy. Theo như tôi nhớ, chỉ có Ruth và tôi là những người duy nhất thậm chí nhắc đến Chúa Giê-xu.

Ngay sau đó, những vụ bê bối mà ngày nay đã trở nên tai tiếng đã bị phơi bày trước công chúng. Nhưng đối với cá nhân tôi, điều khiến tôi kinh ngạc nhất không phải là những sai phạm về tình dục hay tài chính, dù những điều đó thật nghiêm trọng. Điều làm tôi bàng hoàng khi ấy, và đến nay vẫn còn khiến tôi bàng hoàng, chính là nhận ra rằng hàng triệu người Mỹ liên tục đối diện với một hình ảnh hoàn toàn sai lạc về Cơ Đốc Giáo—một hình ảnh không có chỗ cho thập tự giá, với những đòi hỏi về sự khiêm nhường, sự thánh khiết và đời sống hy sinh. Thật kinh khủng khi nhận ra rằng những người đã bị lừa dối ấy có thể sẽ không bao giờ nghe được lẽ thật thực sự của Phúc Âm!

Vụ bê bối PTL giờ đây đã trở thành quá khứ, nhưng nó để lại cho chúng ta một câu hỏi cần phải trả lời: liệu đó chỉ là một hiện tượng cá biệt, hay là dấu hiệu của một căn bệnh đang ảnh hưởng đến Thân Thể Đấng Christ trên khắp nước Mỹ?

Tuy nhiên, trong hội thánh vẫn còn một số người trung tín, tận hiến và chân thành theo Chúa Giê-xu. Nếu chúng ta thuộc về nhóm người ấy, Đức Chúa Trời muốn chúng ta phải đáp ứng như thế nào trước những khủng hoảng hiện nay?

Một câu trả lời rõ ràng được đưa ra trong 2 Sử ký 7:14:

Nếu dân Ta, là dân được gọi bằng danh Ta, hạ mình xuống, cầu nguyện, tìm kiếm mặt Ta và từ bỏ con đường gian ác, thì từ trên trời Ta sẽ lắng nghe, tha thứ tội lỗi họ và chữa lành đất nước họ.

Cụm từ “dân Ta, là dân được gọi bằng Danh Ta” áp dụng cho tất cả những ai xưng nhận Danh Đấng Christ, tức là mọi Cơ Đốc Nhân.

Trong suốt ít nhất ba mươi năm qua, tôi đã giảng dạy về phân đoạn Kinh Thánh này, nhưng gần đây tôi đã đối diện với một nhận thức đầy kinh ngạc! Dân sự của Đức Chúa Trời trong thời đại chúng ta chưa bao giờ thực sự đáp ứng điều

kiện đầu tiên. Chúng ta chưa từng thật sự hạ mình xuống. Sự kiêu ngạo của chúng ta—cả về tôn giáo lẫn chủng tộc—vẫn còn là rào cản ngăn trở lời cầu nguyện của chúng ta được đáp lại, cho chính mình và cho cả quốc gia.

Qua những sự xử lý nghiêm khắc của Đức Chúa Trời trong chính đời sống tôi, tôi đã học được cách hiệu quả nhất để chúng ta hạ mình. Rất đơn giản, đó là xưng nhận tội lỗi của mình. Nếu chúng ta thường xuyên và chân thành xưng nhận tội lỗi với Đức Chúa Trời, thì chúng ta không thể nào đến gần Ngài với thái độ kiêu ngạo. Hơn nữa, tôi nhận thấy rằng Đức Chúa Trời chỉ cam kết tha thứ những tội lỗi mà chúng ta xưng nhận.

Còn nếu chúng ta xưng tội mình thì Ngài là thành tín, công chính sẽ tha tội cho chúng ta và tẩy sạch chúng ta khỏi mọi điều bất chính. (1 Giăng 1:9)

Tội lỗi không được xưng ra là tội lỗi không được tha thứ. Vì vậy, rào cản của sự kiêu ngạo lại dựng lên một rào cản thứ hai của tội lỗi chưa được tha thứ.

Kinh Thánh khuyên chúng ta xưng tội không chỉ với Đức Chúa Trời, mà còn với nhau nữa.

Vậy, hãy xưng tội cùng nhau và cầu nguyện cho nhau để anh em được lành bệnh. (Gia-cơ

5:16)

Xưng tội với Đức Chúa Trời là đối diện với sự kiêu ngạo theo chiều dọc; còn xưng tội với nhau là đối diện với sự kiêu ngạo theo chiều ngang. Chúng ta khó có thể giữ thái độ kiêu ngạo đối với người mà mình vừa xưng ra những tội lỗi riêng tư của mình.

Điều này đặc biệt áp dụng cho mối quan hệ giữa vợ và chồng. Những người thường xuyên xưng tội với nhau sẽ không bị ngăn cách bởi rào cản của sự kiêu ngạo.

Hơn nữa, việc xưng tội là điều kiện tiên quyết không thể thiếu để sự cầu thay trở nên hiệu quả. Đa-ni-ên là một trong những người công chính nhất trong Kinh Thánh, nhưng khi ông bắt đầu cầu thay cho dân Y-sơ-ra-ên, ông đã khởi đầu bằng cách thừa nhận phần lỗi của chính mình trong tội lỗi của họ (Đa-ni-ên 9:3-13).

Tôi tin rằng Đức Chúa Trời đang chờ đợi chúng ta, những Cơ Đốc Nhân tại Hoa Kỳ, hạ mình xuống trước mặt Ngài và với nhau bằng cách xưng nhận tội lỗi của mình. Chỉ sau khi chúng ta đã làm điều đó, chúng ta mới có thể tiến tới để cầu xin sự chữa lành cho quốc gia của mình. Tuy nhiên, tôi phải thêm một lời cảnh báo: Đừng bắt đầu chìm đắm trong sự tự xét nét tiêu cực! Đức Thánh Linh chính là “ngón tay của Đức Chúa Trời” (Ma-thi-ơ 12:28; Lu-ca 11:20). Hãy cầu xin Chúa đặt ngón tay Ngài trên những tội lỗi mà bạn cần xưng nhận. Ngài sẽ làm điều đó một cách chính xác không sai lạc, thậm chí có thể bày tỏ những tội lỗi mà bạn chưa từng nhận ra!

Thư giảng dạy

Bản Chép Lại: TL-L001-100-VIE

Cập nhật lần cuối: 03 Oct 2026

Trang web: [Derekprince.com/vi/resources](https://derekprince.com/vi/resources)

"Vấn đề cơ bản của chúng ta là con người là chúng ta không nhận ra mình quý giá đến mức nào."

Derek Prince

[Derekprince.com/vi/resources](https://derekprince.com/vi/resources)